

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! הללויה!

"והאמת והשלום אהבו..."

עלון זה כולו קודש לעילוי נשמתה הטהורה של של האישה הצדיקה שהיתה מפיצה את העלון בעיר הקודש צפת, והזדככה בייסורים קשים ומרים מרת סמדר שמחה בת רות ע"ה
יהי רצון שתעמוד בתפילה לפני כיסא הכבוד על בניה היקרים ובראשם בנה האהוב וראש וראשון לכל דבר שבקדושה ידיד נפשי דוד מור הי"ו.
שיתן להם ה' כוח ובריאות איתנה וינחם אותם מאבלם ויזכו לחיים טובים ומאושרים אמן.
מוקירכם ואוהבכם מאוד
משה יזדי.

מפיץ ראשי-דותן כהן:
054-888-39-69

1,025

אדהבת ישיר אל שבת נחמו

לקח פרשת 'ואתחנן' תשפ"א. כוחה של מילה טובה!!!

הביטחון העצמי שלי, שהיה בשפל עמוק, עלה ונסק למעלה. גם הגמגום שלי וזה אותי במרבית שנות חיי נעלם לחלוטין ומתלמיד דחוי וכושל הפכתי להיות תלמיד מצטיין. וכי יכול להיות אחרת? לא יכולתי לאכזב את האיש שלא הכיר אותי ונטע בי תעצומות נפש שלא ידעתי שקיימות אצלי. אני יודע שאני חייב לו הכרת הטוב, בלעדיו לא הייתי יכול לחשוב אפילו לעמוד במקום הזה ולדבר איתכם. כן, אני יודע שקשה להאמין שהייתי מגמגם, אילו יכולתי הייתי מביא את האיש שגרם לי למפנה, שהאמין בי וגרם לי להאמין בעצמי. בערב ראש השנה החלטתי שאני חייב לפגוש אותו ולומר לו **תודה ענקית**. משהו שיתן לו להבין כמה החיך והמילים שלו שינו אותי מקצה לקצה. החלטתי לקנות לו מתנה ולהביא לו אותה כשאפגוש אותו. הכנתי מתנה יפה, קניתי משהו שיביע את מעט התודה לאיש ששינה את חיי. כתבתי מכתב קצר שיביע במקצת את המון ההערכה והאהבה שיש בלבי אליו.
לקחתי איתי את המתנה ועשיתי דרכי למקום שבו ידעתי שאפגוש אותו. התרגשתי נורא, כל הדרך דמיינתי איך הוא יראה אותי מרחוק, יפשוט את זרועותיו ויקרא לעברי: "מה שלומך, ידידי הטוב ביותר"? ואיך אני אחיך ואגיד לו: "ר' שמחה, הבאתי לך מתנה..." ואיך הוא יגיב... האם הוא יאהב את מה שקניתי לו? האם הוא יודע איך שנסקתי בזכותו? כשלא פגשתי אותו בשעה היעודה ובמקומנו הקבוע, התחלתי לחשוש, רצתי מסמטה לסמטה מתוך מחשבה: "אולי הוא נאלץ היום ללכת בסמטה אחרת"? כל החיפושים אחריו עלו בתוהו. הותשתי. התאכזבתי קשות, החלטתי ללכת לדרכי עד שלפתע פגשתי אותו, יותר נכון את השם שלו מודפס על מודעת אבל תחת הכותרת: "**נפלה עטרת ראשנו**". אכן, **עטרת ראשי נפלה**. האיש שהיטיב איתי כל כך רבי **שמחה הלוי הורביץ** נפטר. פרצתי בבכי מר, האיש שלא הכיר אותי ושהכיר אותי יותר מכולם... לא הספקתי לומר לו אפילו תודה...
הדמעות חנקו את קולי, ואת גרונם של כל הנוכחים בחדר. עיני כולם זלגו דמעות ואת השקט ששרר היה אפשר לחתוך בסכין. עד שלפתע הוסיף ואמר: "**אז הנה אני ניצב כאן בזכותו!** בזכות האיש שידע לומר לי את המילה הכנונה גם בלי להכיר אותי, כמו שגם אתם לא מכירים אותי. את המתנה כבר לא אוכל לתת לו, אתן אותה לכם כדי שתזכרו את סיפורי וכדי שנדע כולנו להעריך את האדם הגדול שאיבדנו. אבד לכולנו".
אחים ואחיות יקרים!
רבי **שמחה הלוי הורביץ** זצ"ל זכה להציל נפש מישראל. "להציל נפש זה לא רק להציל יהודי מטביעה או משריפה או מכל מוות אחר, הרבה יותר חשוב להציל נפש מיוסרת וכאובה, לבנות אותה ולהעניק לה חיים נורמטיביים וטובים. אין ספק שכולנו פוגשים אנשים הזקוקים לחיך ולמילה טובה, וברור הדבר שאם הזקוק לכך הוא אחי הרי שבדואי אפנה את כל זמני למנוע ואעשה הכל כדי להעלותו על דרך המלך. לא אסתפק במילת חיבה אחת או שתיים, כי הוא 'קרב משפחה' שלי ולמען 'קרב' עושים הכל. זה המסר של א-לוקינו אלינו: "כשם שאני מתקרב ומקרב אתכם אלי, כך **תתקרב ותקרב** את זולתכם אליכם וכך נזכה כולנו לחיים טובים ומאושרים בכל המישורים אמן ואמן.
בברכת הללויה, שבת שלום ומבורך,
ישועות מקיפות וכל טוב
משה יזדי.

נאמר בפרשתנו: "כי מי גוי גדול אשר לו א-להים קרבים אלו, כה' א-להינו בכל קראנו אלו". ר' צדוק הכהן מלובלין זיע"א מאיר את עינינו ואומר: "אבינו שבשמים מעיד ומדגיש שהוא קרוב אלינו, תרתי משמע. גם שהוא מנמיך את עצמו מגובהי מרומים כדי להתקרב אלינו וזהו שכתוב: "קרובים" וגם קרבה פיזית, (להבדיל) כקרוב משפחה וזהו שכתוב: "אלינו", בכל זאת כדי שגם אנחנו, עם ישראל הנפלא, נדע להתייחס כקרובים לכל יהודי, כל אחד הרי הוא קרוב משפחה שלנו, שאכפת לנו ממנו.
עד כמה? ובמה דברים אמורים?
מספר ר' משה ארלנגר הי"ו: ישבנו שבעה על אבא ז"ל. אבא היה איש מדהים, מאיר פנים לכל אדם, אך רק בתוך השבעה נחשפנו לרום מעלתו מהסיפורים שסיפרו המנחמים אודותיו. לפתע הגיע ועמד בפתח הבית בחור כבן 15, שאמר בביטחון עצמי: "אני רוצה לבקש כמה דקות של שקט". מיד כולם שתקו. לאחר שתשומת הלב של כולם הופנתה אליו הוא החל בסיפורו: "אתם רואים אותי, איך שאני פה, עד לפני כמה חודשים הייתי נער חסר ביטחון עצמי. כן, לא סתם חסר ביטחון, אלא גם דחוי חברתית. סבלתי מדימוי עצמי נמוך, הלכתי בקומה שפופה. הייתי מגמגם קשות.
"אני יודע" אמר הנער: "קשה היום לדמיין אותי כמגמגם מחוסר ביטחון עצמי, אך זו הייתה מציאות חיי המרה עד לפני כמה חודשים. עד לאותו בוקר בו פגשתי את אביכם המנוח. לפתע הוא עמד מולי פרש את שתי ידיו והתקדם לעברי כשכולו אומר חיך. הסתכלתי עליו, רציתי לומר לו שהוא כנראה מתבלבל, טעות בזיהוי, אך הוא הקדים אותי ושאל: "מה שלומך היום?" כל כך שמחתי שמישהו מאיר לי פנים, חייכתי והמשכתי הלאה. עברו מספר ימים ושוב אני נתקל בו: "מה שלומך מתוק?" הוא שואל. אני לא עונה. לא רוצה להרוס את הרגע המתוק הזה בגמגום מביך. שוב חייכתי והמשכתי הלאה.
הבנתי שזו לא טעות, בכל פעם שפגש אותי הוא היה מחייך אלי, זורק מילה טובה כאילו הוא מכיר אותי מימים ימימה ואולי נכון יותר אינו מכיר אותי שכן משפט כמו: "אתה הבחור הכי טוב שפגשתי", לא ממש התאים לי באותם ימים. אך מי שם לב לזוטות שכאלו כשאני ממלא את מצבורי הנפש המרוקנים שלי במילים חמות שמרעיף עלי **האדם**, יותר נכון **המלאך הזה**. מאותו יום התחלתי לכוון את שעת יציאתי ובואי לזמן שהוא היה עובר בשביל. השתדלתי להיתקל בו. יום שנתקלתי בו היה יום שמח במיוחד בשבילי. האיש שלא הכרתי היה ממטיר עלי חיובים ומחמאות כאילו אני הבן שלו. והאמת, כך הרגשתי. כאילו יש לי מלאך פרטי שמלווה אותי ואומר לי "גדל".
עבר זמן וכבר לא התביישתי ממנו למרות הגמגום הכבד שלי הצלחתי לפתח שיחה קצרה בכל פעם שנפגשנו, הוא לא צחק עלי, הייתה לו סבלנות לשמוע ממני את המשפט הקצר שהפך להכי ארוך עד שיצא מפני. בכל הזדמנות הוא היה אומר לי: "אתה דוגמא לאיך צריך להיראות" בזמן שידעתי בתוך תוכי שאני ממש לא דוגמא שכזו. כל מחמאה וכל חיך רק הרימו אותי גבוה מעל גבוה ולאט לאט הגעתי למצב שבו הרגשתי שאני חייב להצדיק את מילותיו של האיש, שלו אני חייב כל כך הרבה הכרת הטוב.

בס"ד "אין עוד מלבדו" ! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! "הללויה"!

לתיאום שיחת יעוץ טלפונית עם כבוד הרב משה יזדי שליט"א,
לשלום בית, לזיווג, לפרנסה בריווח, לחינוך ילדים ובכל מישורי החיים
חייגו: 02-625-23-23 או בפקס: 052-890-80-65

עשה לך רב

לכבוד הרב שלום וברכה!
שאלה:

גם אני אפתח ואכתוב, כרבים אחרים, שעלון זה הוא ה"עונג שבת" בביתנו, אני קורא לזה "עונג שבת" למרות שכמעט בכל שבת אני קורא את העלון ודומע מצרותיהם הרבות של עם ישראל.

אני איש העמל לפרנסתי, שברוך ה' זכיתי ומאז ומתמיד היו חיי רגועים ושלוים, לא זכיתי להתעשר אך ברוך ה' תמיד היתה פרנסתי מצויה.

לפני כארבע שנים קיבלתי את העלון הזה בבית הכנסת, והיות וקרה כמה פעמים שהעלון לא הגיע לבית הכנסת מסיבות שונות, ביררתי על בית כנסת נוסף שמקבל את העלון באיזור מגורי, ולא אחת נאלצתי לכתת רגלי במשך כארבעים דקות כדי להביא את ה"עונג שבת" הנפלא הזה לביתי.

כבוד הרב היקר! במשך שנים אלו התחזקתי מאד ב"אהבת ישראל" ונראה לי שאני פשוט אוהב כל יהודי, ולכן כשקורא אני במדור זה על צרותיהם הגדולות של עם ישראל, עיני זולגות דמעות רבות וחמות על הסובלים, ובמשך כל השבת אני מתפלל להצלחת ולרפואת אותם אנשים הפונים אליך במדור זה.

אני לא רוצה לשבח את עצמי, אלא פשוט בגלל שאני מאד אוהב אותך חושש אני מאד לבריאותך. איך אפשר לשמוע ולקרוא כל כך הרבה צרות? ובעיקר לאחר שכתבת כבר כמה פעמים ששולחנך עמוס במכתבים ופקסים ונאלץ אתה לענות על השאלה הדחופה ביותר שביניהן.

כיון שנהנה אני מאד מתשובותיך המלאות בחוכמת חיים ומעולם לא יצא לי לשוחח איתך ולהודות לך על כך, החלטתי להודות לך על ידי כך שבכל שבת ושבת אני מתפלל בפתיחת ההיכל לבריאותך ולהצלחתך המלאה.

אני כותב לך כדי לבקש מכל הקוראים, ללא יוצא מן הכלל: כדאי מאד שגם אתם תתפללו לבריאותו והצלחתו של כבוד הרב היקר, שיהיה תמיד בריא וחזק ויצליח תמיד להרים את המשא הגדול הזה הרובץ על כתפיו.

כבוד הרב היקר!

יכול להיות שגם עכשיו, בכותבי את מכתבי זה, הפקס שבמשרדך פולט עוד כמה מכתבים של אנשים הזקוקים לישועה, ומטוב לבך בוודאי שתעדיף להדפיס את מכתבם כדי לענות להם ולהורות להם את הדרך בה יצאו מצרתם, ואת מכתבי זה תחליט להדפיס בימים רגועים יותר, שאני לא יודע מתי יגיעו. אם בכלל.

לכן ברצוני לבקשך שמיד בקבלתך את מכתבי זה אל תדחה את הדפסתו בעלון לימים אחרים, כיון שבטוחני שעוד רבים כמוני, למרות שאין להם צרות ובעיות, זקוקים הם לך כדי שתמשיך ותכתוב לנו כל שבוע ותאלפנו בינה, תוך כדי הבאת האושר והעונג לביתנו.

לכן, בקשתנו שטוחה לפניך ואל תתעלם ממנה! אנא הדפס את בקשתי זאת לכל הקוראים והנהנים מהעלון, שיואלו בטובם להחזיר לך טובה ולו במעט ויתפללו עליך שתזכה תמיד לבריאות איתנה אתה וכל בני ביתך, ויתן לך ה' את הכח להמשיך ולכוון אותנו נכון. חברים יקרים!!

אנחנו חייבים לעשות זאת בכל שבת ולהתפלל על בריאותו והצלחתו של כבוד הרב, זאת חובתנו בעיקר לאחר שכבר כמה פעמים קראנו שכבוד הרב ביקש מהקוראים להתפלל עליו.

בסיום דברי וברשותך כבוד הרב, אשאל שאלה:

כיון שזכיתי לקצת "אהבת-ישראל", לפעמים חש אני בכבדות אייומה הפושטת בכל גופי בקוראי על צערם של הכותבים, ואני קורא זאת רק פעם אחת בשבוע, אז מנין לך הכוח לקרוא כל כך הרבה מכתבים ואף לענות עליהם בסבלנות מרובה?

ואוסיף ואשאל: האם זה מותר לך? האיןך מכביד מדי על עצמך? סלח נא לי אם הגזמתי בשאלתי אך מלב אוהב באמת כתבתי את כל הנ"ל וכולי תקווה שאכן כל הקוראים כולם יקבלו ויעשו כבקשתי הנ"ל. קורא שאוהב ומעריך באמת.

תשובה: ידידי היקר והנכבד!

א.חן חן לך! מכתבך חיזקני מאד! הן אמת שזוכה אף אני לדמוע בקוראי את המכתבים הכואבים, ולפעמים המזעזעים, של קוראינו הנכבדים. אני משתדל לא לבזבז את דמעותי לשווא, אלא מיד ברידתן נושא אני תפילה מקרב לב להצלחת ולרפואת כל עם ישראל בכלל, ושל כותב המכתב בפרט.

ב.ברוך ה' זכיננו, ועלון נפלא זה מבוקש הוא מאד מאד. רבים וטובים מתקשרים ומבקשים ואף מפצירים בנו להוסיף לרשימת התפוצה את בית הכנסת בו הם מתפללים. ברוך ה' כמעט תמיד נענים אנחנו בחיוב לבקשתם. חוץ מעשרות אלפי העותקים שמדפיסים אנחנו מידי שבת בשבת, עלון זה נשלח באי-מייל בעברית, אנגלית וצרפתית, לעשרות אלפי קוראים בארץ ובעולם. גם הם מדפיסים את העלון ומפיצים אותו בעשרות עותקים בבתי הכנסת שבאיזור מגוריהם.

ג.כיון שכך, בטוחני שאם עשרות אלפי קוראים יקפידו להתפלל לבריאותם ולהצלחתם של השואלים היקרים, בוודאי שבזכות תפילת הרבים יזכו השואלים לבריאות איתנה וחיים טובים במילוי כל משאלות ליבם לטובה ולברכה.

ד.לכן זכות גדולה וחובה עצומה על כל אחד ואחת מאיתנו לשאת תפילה על כל יהודי הזקוק לעזרה, אין לנו מושג כמה גדול כוחה של כל תפילה, ולו התפילה הקצרה ביותר, עושה היא ופועלת גדולות ונצורות בשמים! אשרי הזוכה להביא ישועה בתפילתו ליהודי באשר הוא, הרי אין קץ וסוף למתן שכרו, שזכה להביא לרווחתו ולשלותו של יהודי.

ה.על אף שראוי לאדם להימנע מלדמוע ביום שבת קודש, בכל זאת אם עולות דמעות בעיניו וזקוק הוא להוציאן, אם זה מחמת שנמצא הוא בהתעוררות גדולה מאד ומתרגש ושמוח בהתעלות רוחנית, או שליבו כאוב מאד מצרותיהם של עם ישראל ועיניו דומעות, וודאי שרשאי הוא לתת פורקן לרחשי ליבו, שהרי "עונג שבת" זה בשבילו, ואשרי הזוכה לךך.

ו.כל כך מרגש לקרוא אודות "אהבת ישראל" הנטועה בך! אשריך ידידי היקר! הלואי וירבו כמוך בישראל! בטוחני שאהבתך ודאגתך זאת לכלל הכותבים ולי, יש בהן גם כן "זירוז גאולה" גדול מאד, וכבר מובא בספרי המוסר שהזוכה לרזו את הגאולה וְלוּ בִדְקָה אַחַת בַּלְבָּד, זְכוּתוֹ גְדוּלָה מְאֹד כִּיּוֹן שֶבִדְקָה זֹאת הֵבִיא הוּא אֲרוּכָה וּמְזוּר וְיִשׁוּעָה לְמַלְיוֹנִים מֵעַם יִשְׂרָאֵל הַפְּזוּרִים בְּרַחְבֵי הָאָרֶץ וּבְעוֹלָם, וְאִין קֶץ לְמַעֲלָתוֹ וּלְמַתָּן שְׂכָרוֹ!!!

ז.שימחתני מאד בדבריך הנעימים והנפלאים שהינך מתפלל מידי שבת לבריאותי ולהצלחתי, ואף הוספת וביקשת משאר קוראינו היקרים שבכל אתר ואתר לעשות כן, יישר כוח גדול ידידי היקר!! אני באמת זקוק לך מאד!! נשאבתי לעשייה מבורכת ואינסופית שהנני שמח בה אך קשה ומאמצת היא מאד. בטוחני שתפילותיך ותפילות קוראינו הנכבדים יעזרוני במאד מאד להמשיך בעבודת הקודש שחנן אותי ה' יתברך לעשות.

ח.לשאלתך: "מנין לך הכוח לקרוא כל כך הרבה מכתבים ואף לענות עליהם בסבלנות מרובה"? אענה: כל אדם ואדם מניחו הקדוש ברוך הוא בצומת בו עליו לכווין את הסובבים אותו לזכותם ולרוממם. לפעמים הצומת נמצאת רק בתוך ביתו כדי שיכוון את רעייתו ובני ביתו. בעל כתפיים רחבות, מניחו הקדוש ברוך הוא בצומת סואנת ונותן לו כח לכוון את העוֹבְרִים ושבים הרבים. הבנה ואמונה נפלאות אלו הן הן לנגד עיני ומעט "אהבת ישראל" שחנן אותי ה' הן שנוסכות בי כח וחוזק ואומץ.

ט.שאלת: "האם זה מותר לך? האיןך מכביד על עצמך"? אענה: על אף הקטרה הגדולה בפעילות העניפה שחנן אותי ה', שואב אני כח בראותי תוצאות מבורכות ונפלאות בפעילותי וכן מתפילותיהם של רבים וטובים כמוך שאף איני מודע להן, ועתה עם פרסום מכתבך זה ומתוך תקווה להיענות חיובית של קוראינו הנכבדים לבקשתך, שהיא גם בקשתי, בטוחני שבעזרת ה' יתברך תפילת הרבים תפעל ותעשה את שלה, ובעיקר תפילת האוהבים שמעלתה גדולה ונשגבה מאד, בטוחני שיחזקני ה' יתברך ויחון אותי בבריאות איתנה והצלחה מרובה. בסיום תשובתי מחובתי להדגיש: אהבתך ואהבתם של קוראינו הנפלאים, מחממות את ליבי מאד. זה פשוט נותן כח. יישר כוחך לעד על מעלת מחזק זה. לא נותר לי אלא לברככם במאמר חז"ל: "כל המתפלל על חברו מוזק זה". והלואי ובעז"ה תזכו כולכם לבריאות איתנה ותמיד ישמע מביתכם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה. י.שבת שלום, חיים טובים וישועות מקיפות.

בס"ד "אין עוד מלבדו" ! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו" !! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא" !!! 'הללויה' !

מאורי התורה

מאירים את אור הפרשה!!!

"ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר".

פרשת "ואתחנן" נקראת בכל שנה לאחר צום ט' באב, והיא הנקראת "שבת נחמו".

אמר על כך רבי ישראל המגיד מקוֹזְנִיץ זיע"א שכיון שעל פי ההלכה אסור ללמוד תורה בתשעה באב כי הלימוד מביא שמחה, שנאמר: "פיקודי ה' ישרים-משמחי לב", לכן קוראים אנו מיד בשבת שלאחר הצום אודות מעמד הר סיני וקבלת התורה, להדגיש שמיד אנו מקבלים עלינו "עול תורה" וחוזרים לסדרי הלימוד.

אמרו רבותינו ז"ל ש**משה רבנו** ע"ה התפלל 515 תפילות (גימטריה של "ואתחנן") עד שאמר לו ה' יתברך **"רב לך! אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה"**.

נשאלת השאלה: מאחר וראה שאין תפילתו מתקבלת, מה ראה להרבות כל כך בתפילות בעניין הזה?!

אלא, אמרו רבותינו ז"ל שהקדוש ברוך הוא **מתאוה לתפילתו של ישראל**, ולכן היו אבותינו ואימותינו עקרים כדי שירבו תפילה. אם כן, נמצאנו למדים, שאין התפילה רק **אמצעי** לקבל ישועה, אלא **התפילה עצמה היא המטרה**!! ה' יתברך מביא לאדם ניסיונות וקשיים כדי שירבה תפילה ויתקרב אליו!

ומסופר על הגאון רבי **משה סופר** ה"חת"ם סופר" שהיה נוהג להאריך הרבה בתפילתו. פעם שאל אותו אחד מגדולי הדור: מדוע כבודו מאריך כל כך בתפילה? והלא יש בזה **ביטול תורה**! וכבר נאמר ב"משלי": **"מסיר אוזנו משמוע תורה גם תפילתו תועבה"**!!

ענה לו ה**חתם סופר**: אינני דואג מזה כלל! הרי כבר אמרו חכמינו: **"כל המאריך בתפילתו - מאריך לו ימיו ושותיו"**. נמצא שאם מאריך אני בתפילה הרי שאזכה בעזרת ה' לאריכות ימים ושנים, ואוכל להשלים את שעות לימודי שהחסרתי!!!

התפילה!

"היכון לקראת א-לוהיך ישראל" - הכנה לתפילה:

- א. נאמר בתהלים: "ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך ה'..." ומכיון שהתפילה עומדת במקום קרבת ומזבח, על כן יש לכל אדם להקפיד וליטול את ידיו לפני התפילה. וכך נפסק ב"שולחן ערוך" סימן רל"ג: **"צריך ליטול ידיו כדי להתפלל, אף על פי שאינו יודע להם שום לכלוך"**. כלומר אף אם ידיו נקיות, חייב ליטול אותן לפני התפילה.
- ב. גם אשה העומדת להתפלל "תפילת עמידה" צריכה להקפיד ליטול את ידה.
- ג. נטילה זו אינה חייבת להיעשות בכלי ואין חיוב לנגב ידיו מהמים אך כדאי להשתדל בשניהם היכן שאפשר.
- ד. במגילת "איכה" נאמר: **"נישא לבנו אל כפיים אל אל בשמים"**, כלומר שבשעת התפילה יש חשיבות גדולה גם לידיו של האדם. לכן, ייזהר כל אדם שיהיו ידיו **"נקיות"** תרתי משמע, מבחינה רוחנית וגשמית כאחד, דהיינו **נקיות מן הגול ונקיות מן הלכלוך**.
- ה. אף על פי שנטל ידיו קודם התפילה, ייזהר שלא יגע בשעת התפילה במקומות מלוכלכים או בחלקי גופו בהם מצויה זיעה, כגון: מקומות המכוסים ובין השערות וכדומה. ואם נגע- צריך ליטול ידיו שוב.
- ו. הנמצא באמצע **"תפילת העמידה"** ונגע בידי באחד המקומות שהזכרנו וצריך כעת ליטול את ידיו, כיון שאינו יכול לזוז ממקומו יסתפק בשפשוף הידיים בבגדו או בנייר טישו וכדומה.
- ז. אמרו רבותינו: טוב לתת צדקה לפני התפילה, שבזכות זה התפילה מקובלת, שנאמר: **"אני בצדק אחזה פניך"**, "צדק" כלומר על ידי **"צדקה"** הרי אני ראוי לבוא ולראות לפניך.
- ח. חלק נכבד בהכנה לתפילה הוא קבלת **מצוות עשה של "ואהבת לרעך כמוך"**. כי לולא קבלת מצווה זו האדם הינו נבדל ועומד לבחינה לפני ה', האם ראוי הוא שתשמע תפילתו אם לאו. אך כאשר הוא מכליל עצמו עם כלל ישראל באהבה ואחוה הרי שאין בודקין אחר הכלל ותפילתו נשמעת, שנאמר: **"הן א-ל כביר לא ימאס"** שתפילת רבים אינה שבה ריקם. וה' יקבל תפילות עמו ישראל ברחמים, **אמן!!**

"על ידי סיפורי מעשיות הצדיקים, מתעורר ומתלהב הלב בהתעוררות גדולה לה' יתברך"!! [רבי נחמן מברסלב זיע"א]

סיפור עונג שבת לשולחן שבת...

פעם ישב **"היהודי הקדוש"** מפשיסחא יחד עם תלמידיו בבית המדרש ועסקו בתורה, והנה הגיעו הם לסוגיה קשה מאוד. החל הרבי להתעמק בלימודו, מעיין ומעיין ולא שת ליבו למה שקורה סביבו. כל אותה עת ניסו גם התלמידים את כוחם בהבנת הסוגיה אך ללא הצלחה. הם חיכו בקוצר רוח לשמוע את ההסבר לדברים מפי רבם הנערץ, אך הוא עדיין שקוע היה בעיונו. אחד מבני החבורה הרגיש בינתיים את הרעב מציק לו ומסיח את דעתו. אמר לעצמו: **"בוודאי יוסיף הרבי לעיין עוד זמן רב, ויכול אני בינתיים למהר לבית אמי, לחטוף לי איזה ארוחה קלה ולהשקיט את רעבוני**. כעת שאני רעב ממילא אינני מצליח להתרכז כראוי ואם ימשיך הרעב להכביד, כיצד אוכל להמשיך ללמוד?!" ובמחשבה זו רץ לביתו, אכל מהר והזדרז לשוב לבית המדרש. עודנו על סף ביתו ואימו פנתה אליו בבקשה: **"אנא בני!** תוכל בבקשה לעלות לעליית הגג להוריד לי חבילת עצים שאוכל לחמם את הבית? אתה הרי יודע שאינני יכולה לטפס בעצמי". **"אבל אמא"**, ענה הבחור, **"עלי לשוב מיד לבית המדרש**, הרבי יסיים כל רגע את עיונו ויתחיל בהסבר הדברים ואינני רוצה להפסיד את דבריו". **"טוב בני**, שוב ללימודך", אמרה האם, **"סלח לי על שביקשתי ממך להחסיר מלימודך, אתה מבין שאני לבד ולעיתים זקוקה לעזרתך"**...

כשמילותיה מלוות אותו, יצא הבן מהבית אל עבר בית המדרש. תחילה צעד במהירות מחשש שמא יפסיד משוה מדברי רבו, אך לפתע האט את צעדיו עד שעצר על מקומו בבהלה. **"לשם מה אני לומד?!"** שאל את עצמו שאלה נוקבת. **"לאיזו מטרה אני כא ממהר אל בית המדרש? האם כדי ללמוד ולדעת עוד ועוד?!"** וכי מה אשיג אם אוסיף לעצמי עוד ידיעות? והרי **כל מטרת הלימוד היא כדי לקיים את הדברים!!** והנה עתה, לא מילאתי את בקשתה של אימי האלמנה. אמנם למדתי הלכות **"כיבוד אב ואם"** וההלכות שגורות על פי, אך כאשר הגיע העת לקיימן, מה עשיתי? עזבתי את אימי לבדה ולא עשיתי רצונה, האם לשם כך למדתי? **לא ולא!!** חיש מהר חזר הבן אל אימו הביתה כדי לעזור לה ולמלא את בקשתה. **"הנה אמא**, הנה העצים שביקשת, סליחה שלא עשיתי זאת מיד כשביקשת!" על פניה התפשט חיוך רחב ובקורת רוח אמרה: **"תודה בני**, כעת שוב אל לימודך בתקווה שלא הפסדת מדברי רבך". בלב קל ושמח יצא שוב הבן אל עבר בית המדרש. **"אנא ה'!** זכני לשמוע את ביאורו של הרבי לסוגיה", לחש תפילה בליבו, **"עזור לי שלא אאחר"**. בידיים רוטטות פתח את דלת בית המדרש. בחלל החדר דומיה. הרבי עודנו שקוע בלימודו. אך הנה, מיד כשנפתחה הדלת, הרים הצדיק את עיניו הקדושות מן הספר ובחיוך מאיר פנים הביט אל תלמידו הניצב בדלת. **"האם ידוע לך מי מלווה אותך כעת?!"** שאל הרבי. הנער היתום השפיל עיניו במבוכה. חבריו התבוננו בחברים אך לא ראו עוד אדם עומד לצידו. **"אמור נא"**, שב **"היהודי הקדוש"** ושאל: **"איזו מצווה חשובה קיימת זה עתה, שבזכותה זכית לליווי נכבד שכזה?!"** והנער עדיין שותק במבוכה. **"כשנכנסת הנה, ראיתי את האמורא (כינוי לחכמי הגמרא) אביי שמלווה אותך, ומיד בהיכנסו האיר את עיני ויישב את הקושיה החמורה שהתלבטתי בה שעה ארוכה כל כך, לכן אמור לי בבקשה, מה המצווה החשובה שקיימת כעת?!"** אז פתח הבחור את פיו בקול חלש ונבוך וסיפר את כל הקורות אותו בשעה האחרונה. **"הבנתי שטעיתי**, ולכן שבתי אל אימי למלא בקשתה", סיים הבחור את סיפורו. **"אכן"**, אמר הצדיק, **"ברור כשמש למה זכית לליווי של אביי**. כיון שאביי היה יתום מאביו ואמו, ושמו הוא ראשי תיבות הפסוק: **"אשר בך ירוחם יתום"**, ולא זכה הוא לקיים את מצוות **"כיבוד אב ואם"**, ולכן מאז פטירתו נוהג הוא ללוות את הזוכים לקיים מצווה זו כראוי, שכן רצונו עז להצטרף אליהם ולקחת חלק במצווה חשובה זו!!

ולומדיה, דעסיק באורייתא תדירא כה"ר ישר בן-ציון יזדי זצ"ל בן שפּרה ע"ה.

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! "הללויה"!

עדות מפורשת!!!

באתי בשורות אלו להעיד אודות "שמן המרפא", שרבים מאחינו ואחיותינו, עם ישראל הנפלא, השתמשו בשמן זה לריפוי ממחלות ואף ממחלות קשות, וברוך ה' זכו וראו ניסים גלויים של רפואה.

לא רק חולים שבגוף נרפאו אלא אף חולים שלקו בנפשם וסבלו במשך שנים מלחצים נפשיים קשים, גם הם זכו לרפואה שלמה ונרפאו לחלוטין.

ידוע לי שהשמן הוא שמן זית נקי לחלוטין, ללא שום תערובת, והברכה שהוכנסה בו היא שפועלת ישועות רבות.

בברכת

"והסירותי מחלה מקרבך"!!

הרב משה יזדי

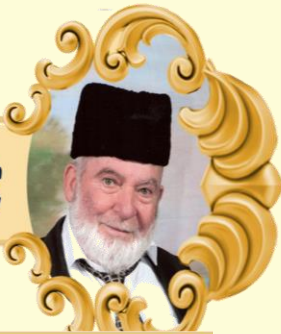
מוסדות "עמודי-השלום".

המשתמש בשמן ולא יתרפא (חלילה) כספו יוחזר לאלתר!!

רכישת בקבוקון שמן בסך 500 ₪ בפרטים דלקמן:

הרב משה בבאי - 052-505-4567.

צדיק וישר הוא!!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כה"ר ישר בן ציון יזדי זצ"ל - בן שפרה ע"ה.

שבת זו נקראת 'שבת נחמו'. היא הראשונה 'משבעה דנחמתא' דהיינו: משבע שבתות הבאות, שבהן מנחם הקדוש ברוך הוא אותנו בקריאתנו את ההפטרה על חורבן בית המקדש. מור אבינו השמח זלה"ה היה נוהג להמחיש כל מנהג וכל הלכה וכל מדרש המדבר בטובתם של עם ישראל.

כיון שכך, מיד אחרי תשעה באב היה שואל כמעט כל חבר שפגש ברחוב: "כיון שהשבת נקראת 'שבת נחמו' על שם ההפטרה, אתה יכול בבקשה להסביר לי מה פירוש הפסוק: 'נחמו נחמו עמי יאמר אל-היכם'?"

חבריו הרבים שהכירוהו הבינו מיד שרצונו לומר להם דבר מה לכך היו עונים ואומרים: "בבקשה תסביר לנו את הפירוש".

מיד היה פותח מור אבינו זלה"ה ואומר: "אדם שעבר אירוע קשה ששבר אותו לחלוטין, עלול הוא לדחות את כל דברי הנחמה שירעיפו עליו חבריו וידידיו וכל משפחתו. אך כשיגיע אליו אדם רם מעלה וידבר על ליבו, יש בכוחו לעודדו גם מהשבר הגדול ביותר".

כאן היה עוצר מור אבינו זלה"ה ושואל: "מי הוא אדם רם מעלה"? ומיד משיב: "הרב עובדיה יוסף, בבא סאלי, רבי שמעון בר יוחאי, רבי מאיר בעל הנס אלו הם הגדולים האמיתיים שיש בכוחם לעודד אדם מכל משבר ואף הקשה ביותר".

"כל גדולים אלו" היה ממשיך מור אבינו זלה"ה ואומר: "כל כוחם אינו אלא מתורתנו הקדושה אותה כתב ונתן לנו אלו-הינו. והנה עכשיו בא אלינו אלוקינו בכבודו ובעצמו ומנחם אותנו משיברנו ואומר לנו: "נחמו נחמו עמי". מי המנחם? "יאמר אלוקיכם". היש נחמה גדולה מזאת?"

ומיד היה מגביה מור אבינו זלה"ה את קולו ואומר: "נחמו נחמו עמי", ואיש שיחו היה משלים את הפסוק ואומר: "יאמר אלוקיכם".

שבת זו 'שבת נחמו', היה מרים מור אבינו זלה"ה כוסית ערק באמצע הסעודה ואומר: "ריבנו של עולם! בתקופת חורבן בית המקדש שאירע בימים אלו, עם ישראל ששה את כוס התרעלה, עכשיו לאחר שהנך מנחם אותנו ואומר: "נחמו נחמו עמי", אני מרים כוסית זאת לכבוד הנחמה הגדולה שתנחמנו בבניית בית מקדשינו במהירה בימינו אמנ".

תנצב"ה וזכותו תגן עלינו אמן. [המשך בעז"ה בשבוע הבא].

'טיב יומי' שחבל לבסס!!

שילחו במסרון את המילה "הצטרפות" לנייד:

052-8-90-80-65

ותהנו בכל יום מ"מסר יומי" מהכיב ומהנה

מפי הרב משה יזדי שליט"א

עלון זה כולו קודש גם לרפואת התינוק

יאיר בן שירה יחי

יהי רצון שהקדוש ברוך הוא יבטל מעליו כל גזירות קשות ורעות ויגזור עליו רק גזירות טובות וישלח לו לאלתר רפואה שלימה ברמ"ח איבריו ושס"ה גידיו, אמן.

בואי כלה שבת מלכתא... מפטירין: "נחמו נחמו עמי..."

זמני הדלקת נרות:	סוף זמן ק"ש:	מנחה גדולה:	צאת השבת:	רבנו-תם:	אחים יקרים ואהובים!!
ירושלים: 19:06 [19:26]	ירושלים: 8:41	ירושלים: 13:20	ירושלים: 20:21	ירושלים: 20:58	איסור חמור לקרוא בשעת התפילה או בשעת הדרשה בעלון זה ובכל עלון אחר!! והנזהר בכך תבוא עליו ברכה וטובה וכל טוב.
תל אביב: 19:23	תל אביב: 8:42	תל אביב: 13:22	תל אביב: 20:24	תל אביב: 20:55	
חיפה: 19:17	חיפה: 8:41	חיפה: 13:21	חיפה: 20:25	חיפה: 20:59	
אילת: 19:18	אילת: 8:44	אילת: 13:21	אילת: 20:16	אילת: 20:49	
באר שבע: 19:23	באר שבע: 8:43	באר שבע: 13:21	באר שבע: 20:21	באר שבע: 20:56	

צבעים אמיתיים